

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

29 ianuarie 2014

mun. Chișinău

Colegiul penal în componență:
președinte –Petru Ursache,
judecătorii –Ghenadie Nicolaev și Constantin Alerguș,

examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de avocatul Liliana Baghici în numele inculpatului împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 26 aprilie 2013 în cauza penală în privința lui

Cadricenco Mihail Vladimir, născut la 24 decembrie 1980, originar din or. Dubăsari, domiciliat mun. Chișinău, or. Durlești, str. Liviu Damian 42 A;

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

- 1. 27.03.2012 - 02.10.2012 (prima instanță)*
- 2. 19.11.2012 – 26.04.2013 (instanța de apel)*
- 3. 06.11.2013 – 29.01.2014 (instanța de recurs)*

Asupra admisibilității recursului ordinar în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 02 octombrie 2012, *Cadricenco Mihail Vladimir* a fost condamnat în baza art. 188 alin. (2) lit. e), f) Cod penal la 6 (șase) ani închisoare în penitenciar de tip semiînchis.

2. În fapt, instanța de fond pe baza probelor administrate la dosar a constatat că, Cadricenco Mihail, la data de 12 noiembrie 2011. aflîndu-se în ascensorul blocului locativ amplasat pe str. Calea Orheiului 107, mun. Chișinău, urmărind scopul sustragerii bunurilor, a atacat-o pe Pușcaș Tatiana, aplicîndu-i lovituri cu pumnul în regiunea feței. Ultima a opus rezistență, fapt ce l-a determinat pe inculpatul Cadricenco Mihail să scoată un obiect cu lama tăioasă, cu care în timpul agresiunii a tăiat-o pe mîină și, fiind amenințată cu moartea, sub presiune, partea vătămată a scos portmoneul său în care erau 400 de lei și bonuri de plată,

cauzându-i o vătămare corporală ușoară și un prejudiciu material considerabil în sumă de 400 lei.

3. Sentința nominalizată a fost atacată cu apel de avocatul Liliana Baghici în numele inculpatului, care a solicitat casarea acesteia, ca fiind ilegală, cu pronunțarea unei noi hotărâri de achitare în privința lui Cadricenco Mihail în temeiul art. 390 alin. (1) pct. 2) Cod de procedură penală, deoarece fapta nu a fost săvârșită de inculpat.

Apelantul a invocat că prima instanță unilateral și preconceptiv a examinat probele anexate la dosar, cauza a fost cercetată neobiectiv, sentința fiind întemeiată doar pe presupuneri, date denaturate și declarațiile contradictorii ale părții vătămate și ale martorilor acuzării. Instanța de judecată nu s-a expus asupra tuturor probelor, iar declarațiile părții vătămate au fost apreciate superficial și neobiectiv. Chiar la etapa inițială a urmăririi penale, partea vătămată a declarat precum că a fost atacată în ascensorul casei nr. 107 din str. Calea Orheiului de o persoană necunoscută, îmbrăcată în batnic, accentuând culoarea anume albastră și pantaloni de blugi albaștri, de la el mirosea urât. Ulterior, procesul-verbal de audiere din 13 noiembrie 2011 a fost schimbat prin adăugarea deasupra declarațiilor părții vătămate, că mirosul urât de la atacator era „a pește”. Aceasta a fost făcut cu scopul de a crea portretul atacatorului cât mai asemănător cu cel al lui Cadricenco Mihail, deoarece peste o lună după cele întâmplate, fiind audiați în calitate de martori la CPs Rîșcani, colegii de lucru ai inculpatului, Rivenco Vladislav, Zagorodniuc Nicolai și Revenco Sergiu au declarat că în acea zi ei au făcut frigărui și pește la grătar.

Instanța a reținut că, partea vătămată în ședința de judecată a declarat cu certitudine că persoana care a agresat-o a fost inculpatul Cadricenco Mihail, subliniind că în ascensor era suficientă lumină pentru a-i vedea fața, însă conform cercetării la fața locului „în scară nu este lumină și examinarea a avut loc la lumina felinarului”. Raportul de expertiză nr. 795 din 29 noiembrie 2011, potrivit căruia sângele de pe mâinile inculpatului Cadricenco Mihail aparțineau acestuia nu a fost apreciat la justa valoare, deoarece aceasta confirmă nevinovăția inculpatului și a combătut absolut învinuirea, conform materialelor dosarului. În sentință, instanța nu s-a expus asupra faptului că la inculpat nu a fost găsit cuțitul care a fost folosit la săvârșirea atacului. La fel, pe presupuneri s-a bazat și concluzia instanței privind bonul de plată de la terminalul din str. Calea Orheiului nr. 105, precum că inculpatul l-a păstrat întâmplător. Nu a fost apreciată la justa valoare proba care a confirmat că în timpul săvârșirii atacului tîlhăresc asupra părții vătămate care s-a petrecut la Poșta Veche, inculpatul Cadricenco Mihail s-a aflat în alt raion al mun. Chișinău, în regiunea str. Cosmonauților, fapt confirmat prin descifrările detaliate a convorbirilor telefonice de la compania „Orange”, cu localizarea abonaților în timpul convorbirii, precum și declarațiile martorului Rivenco Vlad. Dar chiar deplasându-se cu transport public sau cu taxi, era fizic imposibil să se pomenească la locul infracțiunii la timpul cînd ea a fost săvârșită, deoarece infracțiunea a avut loc simultan cu convorbirea telefonică a inculpatului.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 26 aprilie 2013 a fost respins ca nefondat apelul declarat de avocat, cu menținerea sentinței, fără modificări.

4.1. În motivarea soluției adoptate, instanța de apel a conchis că, vina inculpatului Cadrucenco Mihail de comiterea infracțiunii incriminate s-a confirmat pe deplin prin probele administrate și cercetate în prima instanță, iar acțiunile ultimului corect au fost încadrate în baza art. 188 alin. (2) lit. e), f) Cod penal - tâlhăria, atacul săvârșit asupra unei persoane în scopul sustragerii bunurilor, însoțit de violență periculoasă pentru sănătatea persoanei agresate, cu aplicarea unor obiecte folosite în calitate de armă - obiect cu lamă tăioasă, cu cauzarea de daune în proporții considerabile.

5. În recursul ordinar declarat de avocatul Liliana Baghici în numele inculpatului se solicită casarea deciziei instanței de apel, cu pronunțarea unei noi hotărâri de achitare în privința lui Cadrucenco Mihail în temeiul art. 390 alin. (1) pct. 2) Cod de procedură penală, deoarece fapta nu a fost săvârșită de inculpat.

Recurentul, invocând ca temeiuri de declarare a recursului- art. 427 alin. (1) pct. 6) și 8) Cod de procedură penală, menționează faptul că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței și nu au fost întrunite elementele infracțiunii.

Probele pe care s-a întemeiat instanța de apel la emiterea deciziei de condamnare nu au fost apreciate obiectiv și nu au fost înlăturate contradicțiile din:

- declarațiile părții vătămate Pușcaș Tatiana, care a declarat că lumina în lift se stinge în momentul când se mișcă oamenii în el, respectiv, după îmbrâncelele purtate cu atacatorul, lumina s-a aprins abia când liftul a ajuns la etajul 15, astfel, partea vătămată ușor putea să confunde adevăratul atacator cu oricare altă persoană;

- procesul-verbal de cercetare la fața locului din 12 noiembrie 2011, unde se indică că cercetarea s-a făcut la lumina artificială a felinarului, iar la fața locului nu s-a depistat nimic – probă care confirmă condițiile rele de iluminare a locului infracțiunii;

- raportul de expertiză medico-legală nr. 795 din 29 noiembrie 2011 care a confirmat că pe mâinile inculpatului nu a fost depistată nici o urmă de sânge sau alte urme biologice ce aparțin părții vătămate;

- bonul de plată de la terminalul din str. Calea Orheiului din 12 noiembrie 2011, ora 22:27:11, care a fost ridicat de la inculpat, a fost păstrat cu încălcarea prevederilor procedurii penale nefiind sigilat, pe care la fel nu au fost găsite urme de sânge, deși în momentul transmiterii lucrurilor sale către atacator, partea vătămată a indicat că avea deja mâina tăiată;

- descifrările telefonice cu localizarea abonaților în timpul convorbirii prezentate de compania „Orange” indică că la ora săvârșirii infracțiunii, Cadrucenco Mihail era pe str. Cosmonauților, lângă Ministerul Finanțelor;

- explicațiile specialistului de la compania „Orange” confirmă faptul că antena amplasată pe clădirea Ministerului Finanțelor a recepționat semnalul telefonic;
- depozițiile martorilor Rivenco Vladislav, Zagorodniuc Nicolai și Revenco Sergiu, date la faza de urmărire penală despre faptul că primul l-a telefonat pe Cadrucenco Mihail la ora 22:30 și ultimul i-a comunicat că se afla lângă magazinul “Fidesco” lângă ASEM, coroborează cu localizarea abonatului prezentată de compania „Orange”;
- decizia instanței de apel este bazată pe dubii și presupuneri, care urmează să fie interpretate în favoarea inculpatului;
- instanța de apel nu a ținut cont de pct. 6 a „Hotărîrii Plenului Curții Supreme de Justiție nr. 5 din 19 iunie 2006 privind sentința judecătorească.

6. Verificînd argumentele invocate în recursul ordinar în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal decide inadmisibilitatea acestuia, din următoarele considerente.

Conform art. 432 alin. (4) Cod de procedură penală, recursul se consideră admisibil în cazul în care acesta îndeplinește cerințele de formă și conținut, iar temeiurile invocate se încadrează în cele prevăzute de art. 427 Cod de procedură penală, din care se întrevide încălcarea gravă a drepturilor persoanei, iar cauza prezintă un interes deosebit pentru jurisprudență.

Potrivit dispoziției art. 430 pct. 5) Cod de procedură penală, cererea de recurs trebuie să conțină motivele recursului cu argumentarea ilegalității hotărîrii atacate și solicitările recurentului, cu indicarea temeiurilor prevăzute de art. 427 Cod de procedură penală invocate în recurs și explicarea problemei de drept de importanță generală adoptată în cauza dată.

În recursul ordinar declarat de avocat sunt invocate ca temeiuri de declarare a recursului- prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) și 8) Cod de procedură penală.

Conform pct. 6) alin. (1) al art. 427 Cod de procedură penală, o hotărîre a instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara eroarea de drept în cazul cînd instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, sau hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărîrii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței, iar conform pct. 8) alin. 1) al aceluiași articol, în cazul cînd nu au fost întrunite elementele infracțiunii.

Însă, instanța de recurs constată că, argumentele din recurs sunt neîntemeiate, iar decizia instanței de apel corespunde tuturor prevederilor legii de procedură penală, ea fiind legală și întemeiată.

Astfel, instanța de apel în conformitate cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală, a examinat complet și obiectiv probele administrate la dosar, verificîndu-le sub aspectul pertinentei și concludenței, atît pe cele obținute în procesul urmăririi penale cît și în cadrul ședințelor de judecată, fapt ce face, ca concluzia despre vinovăția lui **Cadrucenco Mihail** în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 188 alin. (2) lit. e), f) Cod penal, să fie justă și întemeiată.

Necătînd la faptul că, inculpatul vina nu și-a recunoscut, instanța de apel a constatat că vinovăția acestuia pe deplin a fost dovedită prin: declarațiile părții

vătămate Pușcaș Tatiana, ale martorilor Galenco Denis, Oprea Eric, Bogatu Vitalie, Bîrca Serghei, Podlesnaia Svetlana, Rivenco Vladislav, Revenco Sergiu, al specialistului Ceban Iurie, cît și prin celelalte materiale ale cauzei ca: plîngerea lui Pușcaș Tatiana din 12 noiembrie 2011 (vol. 1, f.d. 9), procesul-verbal de cercetare la fața locului din 12 noiembrie 2011 (vol. 1, f.d. 10-12), înștiințare 903 (vol. 1, f.d. 15), procesul-verbal de recunoaștere a persoanei din 14 noiembrie 2011 (vol. 1, f.d. 33), raportul de examinare medico-legală nr. 3390/D din 13 decembrie 2011 (vol. 1, f.d. 40), certificatul de vizită nr. 83922 din 13 noiembrie 2011 (vol. 1, f.d. 41), raportul de examinare medico-legală nr. 3441/D din 30 decembrie 2011 (vol. 1, f.d. 42), raportul de expertiză nr. 795 din 29 noiembrie 2011 (vol. 1, f.d. 49-52), tabel fotografic – bonul de plată (vol. 1, f.d. 71), lista apelurilor emise din 11 noiembrie 2011 și pînă la 14 noiembrie 2011 (vol. 1, f.d. 122-126), procesul-verbal de examinare a obiectului din 22 martie 2012 (vol. 1, f.d. 127), factura detaliată a descifrărilor telefonice a abonatului cu nr. 069597516 (vol. 1, f.d. 134-145), rezultă cu certitudine că inculpatul Cadricenco Mihail a comis infracțiunea prevăzută de art. 188 alin. (2) lit. e), f) Cod penal.

Astfel, instanța de apel corect a concluzionat că vina inculpatului de săvîrșirea infracțiunii incriminate pe semnele: tâlhăria, atacul săvîrșit asupra unei persoane în scopul sustragerii bunurilor, însoțit de violență periculoasă pentru sănătatea persoanei agresate cu aplicarea unor obiecte folosite în calitate de armă – obiect cu lamă tăioasă, cu cauzarea de daune în proporții considerabile - este dovedită pe deplin, just apreciind critic depozițiile inculpatului, considerîndu-le ca o metodă aleasă de ultimul pentru a evita răspunderea penală, deoarece ele sînt combătute în totalmente de ansamblul de probe administrate.

La judecarea cauzei în cadrul instanței de apel, ultima corect a conchis că deși inculpatul nu și-a recunoscut vina în cele incriminate, aceasta nu echivalează cu achitarea sa de vreme ce au fost administrate toate probele ce înlătură dubiul judiciar.

Instanța de apel just a conchis asupra faptului că inculpatul a acționat cu intenție directă, dîndu-și seama de caracterul prejudiciabil al faptelor sale, prevăzînd urmările care pot surveni.

În această ordine de idei, Colegiul penal întemeiat a subliniat că tâlhăria constituie o infracțiune cu grad sporit de pericol social, avînd ca scop sustragerea bunurilor altei persoane, concomitent cu atentarea la integritatea fizică și morală a persoanei.

În cadrul ședinței în instanța de apel, partea vătămată a declarat cu certitudine că persoana care a atacat-o era inculpatul Cadricenco Mihail, în lift fiind suficientă lumină pentru a vedea fața acestuia, iar din procesul-verbal de cercetare la fața locului, s-a confirmat faptul că liftul era iluminat bine. Astfel, instanța corect a reținut că, după săvîrșirea atacului, partea vătămată Pușcaș Tatiana a descris amănunțit colaboratorilor de poliție semnalmentele agresorului, care au corespuns descrierii inculpatului la momentul reținerii, date ce țineau de aspectul fizic, îmbrăcăminte, miros de alcool și pește, mîini murdare, date confirmate și de martorii audiați.

Astfel, sunt întemeiate concluziile instanței de apel precum că deși banii sustrași de la partea vătămată nu au fost găsiți la inculpat, de la el a fost ridicat bonul de plată pentru suplینirea contului “Orange”, potrivit căruia la data de 12 noiembrie 2011, ora 22:27, la terminalul din str. Calea Orheiului nr. 105/1, mun. Chișinău, partea vătămată a achitat servicii de telefonie mobilă pe nr. de telefon 068303120.

Instanțele de fond corect au considerat că Cadricenco Mihail putea arunca banii cînd a văzut colaboratorii de poliție, care l-au rugat să se apropie, iar afară era întuneric și ultimii nu puteau vedea ce face el. Însă, bonul a fost păstrat întîmplător, fără ca inculpatul să-și dea seama de existența lui. Totodată, partea vătămată a indicat că întotdeauna strîngea bonurile, și în acea seară bonul respectiv se afla la ea în portmoneu împreună cu banii care au fost sustrași de atacator prin atac și amenințare cu un cuțit.

Colegiul penal consideră că argumentul recurentului precum că inculpatul nu putea să se afle la ora comiterii crimei în locul respectiv, nu poate fi reținut deoarece s-a demonstrat că la data de 12 noiembrie 2011 ora 22:25:59, abonatul cu nr. 069597516 (Rivenco Vlad), aflîndu-se în regiunea Comisariatului de Poliție Centru pe str. București 23, 1-a apelat pe abonatul cu nr. 069242364 (Cadricenco Mihail), care în timpul convorbirii telefonice se afla în regiunea str. Cosmonauților, adică în apropierea magazinului „Fidesco” de pe str. Bănulescu-Bodoni intersecție cu str. Cosmonauților.

Astfel, apelul telefonic primit de el la ora 22:26 a confirmat că se afla în raza stației de pe str. Cosmonauților, dar acest lucru nu a demonstrat faptul că inculpatul nu se deplasa cu transportul public, astfel dispunînd de suficient timp pentru a ajunge la locul nominalizat.

Mai mult, la prezentarea listei apelurilor emise din 11 noiembrie 2011 și pînă la 14 noiembrie 2011 (vol. 1, f.d. 122-126), furnizorul a notificat că atunci cînd se solicită informație privind raza de acoperire a stației de telefonie mobilă, este necesar de ținut cont de faptul că această informație este relativă, adică calculată teoretic și poate fi diferită în funcție de încărcare a stației, obstacolele existente, relief, fapt menționat și de specialistul de la compania „Orange”, care a fost audiat de instanța de apel, privind existența unei marje de eroare privind indicarea de către o stație sau alta a locului aflării abonatului în timpul convorbirii și această variază pînă la cîteva sute de metri.

La fel, este întemeiată concluzia instanței de apel privind faptul că Cadricenco Mihail special i-a comunicat colegului său locul aflării sale eronat. Această probabilitate, în coroborare cu declarațiile părții vătămate și faptul recunoașterii de către ultima a persoanei conform semnalmentelor atacatorului, conclud asupra faptului că Cadricenco Mihail este persoana care a comis infracțiunea în cauză.

Referitor la explicațiile inculpatului privind leziunile ce le avea pe mîini, instanța de apel just nu le-a reținut deoarece el afirmă că a avut în conflict la serviciu și s-a rănit, iar martorul Revenco Vladislav a declarat că el smulgea ușile de la serai și s-a zgîrîiat, pe cînd Revenco Sergiu a afirmat că a avut un conflict cu

Cadricenco Mihail, dar nu s-au bătut, astfel ultimul avea zgârîieturi pe mâini, dar nu a explicat de unde le avea.

La stabilirea pedepsei lui Cadricenco Mihail, s-a ținut cont pe deplin de prevederile art. 6, 61, 75 Cod penal, fiindu-i aplicată o pedeapsă echitabilă, adecvată personalității inculpatului, faptelor comise, dar și circumstanțelor atenuante ale cauzei.

Mai mult ca atât, argumentele reținute de recurent au fost obiectul judecării în instanța de apel, iar aceasta, respectând prevederile art. 414 alin. (3) Cod de procedură penală, s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate, just respingându-le.

7. Pentru aceste motive, în conformitate cu prevederile pct. 4) alin. (2) art. 432 Cod de procedură penală, Colegiul penal

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Liliana Baghici în numele inculpatului împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 26 aprilie 2013 în cauza penală în privința lui *Cadricenco Mihail Vladimir*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 05 martie 2014.

Președinte

Judecător

Judecător

Petru Ursache

Ghenadie Nicolaev

Constantin Alerguș